

QUÀ VỀ VIỆT NAM

THỦ BAN T.N.DIỀU

Thân gửi TH.

Chúa nhật trước, Tân đến kiểm mình và trao mình món quà mà Thi và các bạn đã gửi cho, đồng thời nhờ mình dì trao quà cho Chị Trinh và Cuối, phần Tân lo dì giao cho Diêu, Khôi và chị Gắng.

Mình vừa cảm động vừa ngạc nhiên (vì mình chưa hề ngờ ý xin xỏ các bạn, cũng như chưa có thủ tú cho các bạn- ngoại trừ Ai Văn, và ngày cà Thi mình cũng chưa nhận được thủ cung như chưa gửi thư), và Tân cho mình biết là vì một câu nói của mình, rồi sau đó Tân gửi thư cho Thi, nêu hoàn cảnh một số anh em, để rồi có kết quả như trên.

Mình cũng không ngờ một câu nói nửa đùa nửa thật của mình đã đem lại niềm vui cho một số anh em, kể cả mình. Thật tình lúc mình nói câu đó, mình không may mắn có ý niệm mong gì cho cá nhân mình. Mình có nhiều tu ái, và có phần ngạo (biết là xấu dày, nhưng trời sinh vậy thì phải chịu thôi) cho nên từ trước đến nay, dùong hoan lộ gặp bao cảnh gian truân nên tài chánh may lần sụp đổ (1968-1975) mình chẳng khi nào kêu gọi đến các bạn. Ngày cá mây nâm nay, mình có kêu gọi từ tâm của ai đâu? Có một lần Ai Văn gửi thư cho mình, hỏi mình có thích thi sẽ gửi cho mình một may tinh và một đồng hồ, mình có trả lời là nếu có rủng rinh tí tiền cõm thi cho mình một tút thuốc (hỏi còn được gửi) và một gói bột ngọt và sau đó Văn đã làm y lời. Mình cần làm, cần nhiều làm, cha mẹ già, con cái đồng dúc đổi vai quá nặng ganh, nhưng nhìn quanh nhìn quất, mình thấy một số anh em còn khó khăn hơn mình, cho nên mình không có can đảm kêu gọi anh em thường minh.

Được quà, mình mừng cho mình một, mà mừng cho Diên, cho Trinh, cho Cuối, cho chị Gắng gấp bội, sự thật là như vậy. Và nhìn những nét cảm động hiện lên trên khuôn mặt chị Trinh, Cuối, và anh Diên, mình có gấp anh sau đó, mình cảm thấy hân hoan, bớt bi quan về tình đời, và có một chút thỏa nguyện là có gian tiếp dù phần vào nghĩa cử của TH. và anh em.

Mình cảm ơn TH. và các bạn đã cho mình quà, và lại cảm ơn các bạn đã cho mình có cơ hội được làm nghĩa cử đổi với các anh em khác. Tân và mình đã mỗi người một cách, sử dụng món quà của các bạn. Toàn bộ phần của Tân đã được Tân biếu lại hết cho chị Gắng. Phần mình, mình đã rót bớt một phần cho số anh em, và cảm động làm TH. a, một số đã vui vẻ nhận, một số đã từ chối, không nhận lại của mình.

Mình đã theo gót Tân, về nhà nghỉ vì lý do sức khỏe kể từ 1/4/81. Nhưng không được như Tân, vì mình đâu có ruộng vườn để vui thú diễn viễn. Ngày ngày thở thản ra vào, rồi dam ba búa lai xách xe dập vào số thăm anh

em, tản chuyện gẫu. Một vài anh em có yêu cầu hỏi TH. có được tin tức gì của H.T.KHIẾM, D.X.Đinh và T.N.Thông không, hoặc có địa chỉ không. Nếu có Thi vui lòng cho biết.

Một lần nữa mình xin cảm ơn TH. và các bạn. Chúc Thi và gia đình luôn luôn vui vẻ mạnh khỏe.

Thân ái,
T.N.D.

THAY LỜI KÊU GỌI

THỦ ANH PHAN ĐÌNH TĂNG:

Nói chuyện riêng rồi nay nói chuyện chung, Trang cho đọc thư anh, cung thư anh Trưởng v Tân và Phạm Th Nguyễn; rất hâm mộ việc làm của các anh giúp các bạn và gia đình ở bên nhà đồng thời cũng san sẻ nỗi buồn của anh về một vài điều luận anh em. Qua Cali chuyển vừa rồi tôi cũng có cảm thấy như các phi hành gia lên cung trăng, nhìn xa thấy thật đẹp mà lên tối thì chẳng có gì đẹp làm! Có lẽ người Việt Nam ta ai cũng muốn làm số 1 lành đạo mà không có khả năng làm người "đi Theo" nên thấy ai làm được gì thi không lăn vào tiếp tay mà, một là thò ỏ, hai là nói nặng nói nhẹ. Anh cứ đọc mấy tờ báo ra o Mỹ của nhóm ty-nạn chúng ta thi thấy toàn là chỉ trích, phi báng lẩn nhau nếu không nói là "chửi rủa" Đã một lần mất cả nước lẫn nhà, không có một quê hương để nương-tua mà vẫn chưa mổ mắt, thật là buồn! Tuy vậy tôi tin là anh em Cộng-Chánh minh phải khác và chúng ta nên chủ tâm lo những việc thực tiễn chung cho AHCC và phải khoan-dung độ-lượng với nhau để làm việc chung.. Miền là từ vân luồng, làm việc tốt là thỏa mãn, dùng bao giờ phê-bình người khác trước khi tự hỏi mình đã làm được việc gì hay cho anh em. Xin lỗi nói "morale" để anh đỡ buồn vây thôi!

Tôi đang suy nghĩ nhiều về việc kêu gọi anh em C.C. giúp một số Ái Hữu o Bên nhà đang bị tung thiêu. Một số anh em đồng tình giúp, một số bạn hữu tuy là nghĩa chung nhưng vẫn là tình riêng, có lẽ để tổ-chức hơn. Nay nếu muốn làm nên một việc chung cho toàn thể Ai Hữu thì tam voci hỏi khác và tình cảm cũng khác cần phải đặt nguyên-tắc và có tổ-chức, không thi không tránh được tiếng bắc tiếng chỉ và có lẽ không may thành công. Tôi chắc với kinh-nghiệm anh thấy rõ! cho nên tôi đặt với anh một